REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Povrv-1985/2020-38

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu Andrijani Markić Jurišić, temeljem prijedloga višeg sudskog savjetnika specijaliste Ane Ćosić, u pravnoj stvari tužitelja, Stečajna masa iza FOSSIOS d.o.o. za usluge i trgovinu u stečaju, J. Runjanina 7, Nuštar, OIB: 22525989512, kojeg zastupa punomoćnica Biljana Bandić Lutonski, odvjetnica u Osijeku, Stjepana Radića 14, protiv tuženika Mario Sever, nositelj obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva Mario Sever, Vukomerečka cesta 4, Zagreb, OIB: 70963841095, kojeg zastupa punomoćnica Alemka Šodan, odvjetnica u Zagrebu, Bogovićeva 1b, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 13. studenog 2024. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, 4. prosinca 2024.

p r e s u d i o j e

I. Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Željke Maroslavac iz Zagreba od 15. prosinca 2015., poslovni broj Ovrv-7159/2015 kojim je tuženiku, Mario Sever nositelj Obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva Mario Sever, Vukomerečka cesta 4, Zagreb, OIB: 70963841095, naloženo isplatiti tužitelju Stečajna masa iza FOSSIOS d.o.o. za usluge i trgovinu u stečaju, J. Runjanina 7, Nuštar, OIB: 22525989512, u roku 8 dana, iznos od 7.299,75 eura sa zateznom kamatom koja na navedeni iznos teče od 18. studenog 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana, nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

II. Nalaže se tuženiku, Mario Sever, nositelj Obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva Sever, OIB: 70963841095, da u roku od 15 dana, tužitelju Stečajna masa iza FOSSIOS d.o.o. za usluge i trgovinu u stečaju, J. Runjanina 7, Nuštar, OIB: 22525989512, nadoknadi parnični trošak u iznosu od 2.250,00 eura sa zateznim

kamatama tekućim na navedeni iznos od 4. prosinca 2024. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

III. Odbija se zahtjev tuženika, Mario Sever, nositelj Obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva Sever, OIB: 70963841095, za naknadu troška parničnog postupka, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Povodom prijedloga za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave ovrhovoditelja sada tužitelja od 8. prosinca 2015. javni bilježnik Željka Maroslavac iz Zagreba donijela je rješenje o ovrsi poslovni Ovrv-7159/2015 od 15. prosinca 2015., kojim je naloženo tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 7.299,75 eura (55.000,00 kuna) zajedno sa zateznim kamatama tekućim od 18. studenog 2015. do isplate, uz naknadu nastalih troškova ovršnog postupka u iznosu od 320,19 eura (2.412,50 kuna) i predvidivih troškova ovršnog postupka u iznosu od 129,40 eura (975,00 kuna) sa zateznim kamatama tekućim od dana donošenja rješenja o ovrsi do isplate.

2. Protiv citiranog rješenja o ovrsi tuženik je pravovremeno podnio prigovor, sada odgovor na tužbu, u kojem u bitnome pobija predmetno rješenje o ovrsi u cijelosti, osporava osnov i visinu potraživanja. Tuženik ne osporava da je sa tužiteljem bio u poslovnom odnosu temeljem trgovačkog ugovora koji je s tužiteljem sklopio u usmenom obliku i kojim je ugovoreno da tužitelj za tuženika izvrši određene usluge i to: kopanje kanala, vađenje i zatrpavanje, a tuženik je prema ugovoru morao sam platiti sve troškove nafte. Tuženik navodi kako je ugovoreno da će prilikom sastavljanja računa tužitelj točno specificirati izvršene radove te istaknuti ugovorene cijene kako bi tuženik mogao izvršiti obvezu plaćanja točno ugovorenih i izvršenih radova. Nadalje, navodi kako je ugovorena valuta plaćanja bila 20. prosinca 2015. te ističe prigovor preuranjenosti podnošenja prijedloga za ovrhu jer je isti podnesen prije ugovorene valute plaćanja. Tužitelj je naručene radove izvršio i poslao tuženiku račun, kojem je tuženik putem punomoćnika prigovorio i vratio, jer u dostavljenom računu nije bila istaknuta ugovorena valuta. Tuženik nadalje navodi kako su stranke usmeno zaključile ugovor odjelu kojim su ugovorile vršenje određenog posla, visinu i način obračunavanja naknade kao i vrijeme dospijeća, te da će tužitelj prema ugovorenim jediničnim cijenama rada fakturirati svoj rad.

3. Povodom prigovora tuženika, rješenjem ovog suda poslovni broj Povrv-30/16 od 27. travnja 2016. stavljeno je izvan snage rješenje o ovrsi u dijelu u kojem je određena ovrha i postupak nastavljen kao u povodu prigovora protiv platnog naloga, sukladno čl. 58. st. 2. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 112/12., 25/13., 93/14. dalje: OZ).

4. Tužitelj tijekom postupka u bitnome osporava da je ugovorena valuta plaćanja odnosno datum dospijeća 20. prosinac 2015., obzirom su ugovoreni radovi bili dovršeni već u travnju 2015., te je tužitelj stornirao prvotno izdani račun te potom ponovno izdao račun dva mjeseca kasnije za iste poslove kako je bilo dogovoreno. Tužitelj navodi kako ga je tuženik usmenim putem zbog financijskih teškoća molio da stornira račun i isti izda u studenom 2015. što je tužitelj i učinio, te osporava da bi

između njega i tuženika bilo dogovoreno da se ugovorena cijena radova umanji za iznos troška nafte tuženika i popravka stroja kojeg je platio tuženik.

5. Tijekom postupka sud je pravomoćnim rješenjem poslovni broj Povrv-30/16 od 11. listopada odbio prigovor stvarne nenadležnosti tuženika, dok je rješenjem istog poslovnog broj od 12. travnja 2018. utvrdio prekid postupka obzirom je utvrđeno kako je tužitelj FOSSIOS d.o.o. brisan iz sudskog registra. Rješenjem poslovni broj Povrv-30/16 od 7. ožujka 2019. postupak je nastavljen u donosu na slijednika tužitelja - Stečajna masa iza FOSSIOS d.o.o. u stečaju.

6. Nakon provedenog prvostupanjskog postupka, 17. listopada 2019. ovaj sud je donio presudu poslovni broj Povrv-2598/19 kojom je održao na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Željke Maroslavac poslovni broj Ovrv-7159/15 od 15. prosinca 2015. u dijelu pod točkom I. za iznos od 55.000,00 kuna kao i zakonske zatezne kamate tekuće od 18. studenog 2015 do isplate. Navedena presuda ispravljena je rješenjem istog poslovnog broja od 14. studenog 2019.

7. Odlučujući povodom žalbe tuženika, Županijski sud u Osijeku je Presudom poslovni broj Gž-424/2020 od 2. ožujka 2020. ukinuo pobijanu presudu i predmet vratio ovom sudu na ponovno odlučivanje navodeći kako prvostupanjska presuda ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama, budući je prvostupanjski sud donio svoju odluku samo na temelju računa i iskaza svjedoka koji nemaju neposredna saznanja (osim tuženika) dok su pojedini razlozi o odlučnim činjenicama nejasni. Konkretno, drugostupanjski sud upire na izvođenje dokaza saslušanjem svjedoka Miroslava Puljića, direktora tužitelja, s kojim je tuženik pregovarao, a koji je prema mišljenju drugostupanjskog suda ključan u ovom predmetu.

8. Uvažavajući stav drugostupanjskog suda u ponovljenom postupku izvršen je uvid u račun 7-foss-360 (list 4 spisa), dopis tuženika od 1. prosinca 2015. (list 12 spisa), opomenu tužitelja od 23. studenog 2015. (list 13 spisa), e-mail korespondenciju (list 14-15, 24-25, 80, 83 spisa), potvrdu o primitku pošiljke (list 16 spisa), račun 2-foss-1 (list 27 spisa), saslušani su svjedoci Tomislav Pilić, Ivica Sever i Miroslav Puljić, tuženik Mario Sever.

9. Cijeneći svaki dokaz zasebno i sve dokaze zajedno u skladu sa čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07.- Odluka USRH, 84/08., 96/08.-Odluka USRH,, 123/08., 57/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22.,114/22., 155/23. dalje: ZPP) na temelju rezultata cjelokupnog postupka, ovaj sud je ocijenio da je tužbeni zahtjev osnovan.

10. Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatu naknade za obavljene radove s osnove ugovora o djelu iz čl. 590. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/05., 41/08., 125/11. i 78/15. dalje: ZOO-a) pojedinačno navedene u računu broj 7-foss-360 od 18. studenog 2015. u ukupnom iznosu od 7.299,75 eura/ 55.000,00 kuna.

11. Između stranaka nije sporno da su bile u poslovnom odnosu temeljem usmeno zaključenog ugovora o izvođenju radova na imanju tuženika. Sporna je osnova i visina tužbenog zahtjeva, odnosno da li je tužitelj izvršio svoje obveze iz ugovora, te

da li je tužitelj cijenu radova umanjio za iznos utrošene tuženikove nafte i popravka stroja koji je izvršio tuženik, kao i datum dospijeća obveze.

12. Svjedok Tomislav Pilić je u svom iskazu naveo da je ranije radio kod tuženika, te da je njegov kolega Miroslav Puljić u travnju 2015 dogovorio posao sa Marijom Severom za izvođenje radova na imanju tuženika. Radilo se sa strojem te je bilo dogovoreno da će se izvršiti plaćanje nakon izvedenih radova odnosno da će se platiti u rujnu. Ugovorena cijena je bila 44.000,00 kuna + 25% PDV-a. Svjedok je istaknuo kako navedene okolnost zna temeljem razgovora sa Miroslavom Puljićem jer on nije pregovarao sa tuženikom. Radovi su napravljeni, a prigovora nije bilo. Nastavili su i dalje surađivati, te su obavili još jedan posao za tuženika. Račun je izdan u 9-om mjesecu, pa kako su bili u sustavu PDV-a taj iznos je odmah plaćen. Nakon toga su kontaktirali tuženika koji je rekao da taj iznos ne može platiti, te je taj račun storniran. Svjedok je nadalje iskazao kako je sa Miroslavom Puljićem otišao na imanje tuženika, gdje su razgovarali sa njegovim ocem koji je rekao da će račun biti plaćen do kraja 11-og mjeseca, te su u studenogm izdali račun. Svjedok je naveo kako je razlog odlaska na imanje tuženika bilo to što tuženik nije platio račun u desetom mjesecu kako je bilo dogovoreno kada je storniran račun u 9-om mjesecu. Svjedok je nadalje iskazao kako je troškove nafte platio tuženik te da mu nije poznato da su se troškovi nafte trebali prebiti sa izdanim računom, također je naveo kako je troškove popravka stroja platio tuženik, te da mu je bilo poznato da je tuženik pisao prigovore na račun, jer se nigdje nije navelo da je iznos računa prebijen sa troškovima nafte i popravka stroja. Svjedok je također iskazao da mu nije poznato da nisu izvršeni svi ugovoreni radovi.

13. Svjedok Ivica Sever je iskazao kako je dogovor bio da se po voćnjaku tuženika povuče kanal i iščupaju panjevi, a posao je ugovoren na cijenu od nekih 50.000,00 kuna. Da li je taj iznos plaćen i kako su tekle financije o tome nema saznanja. Kada tužitelj nije imao naftu, on im je dao naftu, a kada se stroj pokvario išao je sa njima kupiti dijelove. Koliko zna ugovoreni iznos posla se trebao umanjiti za iznos nafte i dijelova za stroj. Nakon što se stroj pokvario, isti je odvezen, ali nikad nije vraćen te je posao ostao nedovršen. Navodi kako je tužitelj nakon tog par puta dolazio na njegovo imanje i prijetio, ali mu je rekao da posao nije dovršen. Svjedok je nadalje iskazao kako on nema veze sa financijama, ali zna da nafta nikada nije plaćena. Svaki dan je tužitelju davao naftu, te zna da se iznos od 50.000,00 kuna morao umanjiti za iznos utrošene nafte. Vezano za dovršetak posla, svjedok je iskazao kako tužitelj nije proveo kanalice za vodu kroz voćnjak što je tužitelj naveo da će napraviti. Kada se razgovaralo o poslu biti su prisutni on, njegov sin odnosno tuženik Mario Sever, Miroslav Puljić i još jedan čovjek kojemu ne zna ime. Naveo je kako je njegov sin, tuženik, rekao kako će im platiti po završetku posla kao što su plaćena i dva ranija posla.

14. Svjedok Miroslav Puljić je iskazao kako je za tuženika Maria Severa tri puta obavljao poslove postavljanja mreže na voćnjaku protiv tuče i ograđivanja voćnjaka koje poslove mu je uredno plato. Nakon tri posla obavio je još jedan posao i to čupanje panjeva na tri hektara šume i zatrpavanje svojim bagerom, ali mu taj posao tuženik nikada nije platio. Posao je odrađen u travnju i dogovor je bio da će se posao platiti u rujnu. Za taj posao je izdao račun, platio PDV, a račun je iznosio 44.000,00 kuna plus PDV. Tuženik ga je molio da stornira taj četvrti račun jer ga je navodno trebao platiti u prosincu, što je učinio i izdao novi račun u prosincu, međutim tuženik

ga nije platio. Sve račune koje je izdao dostavio je tuženiku putem maila, a na izvršene radove tuženik nije imao primjedbi i bio je zadovoljan. U rujnu je došao kod tuženika i na njegovoj adresi zatekao njegovog oca koji mu je tom prilikom obećao da će račun biti plaćen u prosincu. Sa tuženikom nikada nije dogovarao prebijanje računa s troškom nafte, te je dogovor bio da on koristi njegovo gorivo u svom bageru za obavljanje posla i da mu plati još navedenih 44.000,00 kuna plus PDV. Sat rada iznosio je 200,00 kuna te je dogovoreno da radi po satu. Tuženik mu nikada nije uručio račun za trošak nafte jer takav nije bio odgovor.

15. Tuženik Mario Sever je iskazao kako je sa tužiteljem imao ugovorena dva posla u vrijednosti od 200.00,00 kuna koji su uredno plaćeni. Konkretni posao su dogovarali on, njegov otac i Miroslav Puljić te je usmena ponuda bila 50.000,00 kuna s uključenim PDV-om. Navedeni iznos se trebao umanjiti za trošak nafte kao i trošak popravka stroja. U trenutku kada se stroj pokvario ugovoreni radovi još nisu bili završeni, a stroj je negdje prebačen i više ga nisu vratili. Tuženik je iskazao kako je mailove osobito onaj od 26. studenog 2015. pisala njegova odvjetnica, ali da točno ne zna što je u njima napisano. U odnosu na email od 15. rujna 2015. navodi kako je usmeno razgovarao sa Miroslavom Puljićem te mu je rekao da će izdani račun platiti kada odbije troškove nafte i popravka stroja, te dovrši posao. Tuženik je naveo kako je razgovarao sa Miroslavom Puljićem putem telefona pri čemu je isti bio neugodan i prijetio mu je. Svim razgovorima bio je prisutan i njegov otac, Ivica Sever. Svaki put na račun je uložen prigovor iz razloga jer nije umanjen za trošak nafte i popravka stroja, a poslovi nikada nisu dovršeni od strane tužitelja. Vezano za datum plaćanja 20. prosinca 2015. tuženik je iskazao kako je bilo dogovoreno plaćanje krajem godine, ali da fiksni datum nije bio dogovoren. Tuženik je iskazao kako je radove izvršavao Miroslav Puljić, dok je Tomislav Pilić samo došao na imanje u desetom mjesecu, dok je na prijašnja dva posla radio sa Miroslavom Puljićem.

16. Uvidom u vjerodostojnu ispravu, račun tužitelja 7-foss-360 (list 4 spisa), sud je utvrdio kako je tužitelj tuženiku izdao račun sa datumom dospijeća 18. studenog 2015., na iznos od 55.000,00 kuna (44.000,00 kuna + PDV) na ime radova - kopanje kanala, vađenje i zatrpavanje kanala.

17. Iz e-maila tuženika od 1. prosinca 2015. (list 14) proizlazi kako je tuženik gore navedenom računu prigovorio i istovremeno ga vratio tužitelju jer u njemu nisu specificirani radovi koje je tuženik izveo (što je bio u obvezi temeljem usmenog ugovora), te zbog datuma dospijeća smatrajući da je bila ugovorena valuta plaćanja 20. prosinac 2015. Nadalje, iz e-maila punomoćnika tuženika od 26. studenog 2015. (list 15 spisa) proizlazi kako tuženik ne osporava da je tužitelj izvršio radove sukladno ugovoru, ali i dalje osporava datum dospijeća te traži izdavanje računa sa datumom dospijeća 20. prosinca 2015..

18. Vezano za obveze tužitelja sukladno usmenom ugovoru, sud je temeljem računa 7-foss-360 (list 4 spisa), utvrdio kako je tužitelj tuženiku obavio poslove kopanja kanala, vađenje i zatrpavanje kanala (koji radovi su i navedeni u izdanom računu) što tuženik ni ne osporava u svom prigovoru protiv rješenja o ovrsi sada odgovoru na tužbu. Također, tuženik ni u mailu 26. studenog 2015. (list 15 spisa) ne osporava da su navedeni radovi izvršeni. Međutim, tuženik tijekom postupka mijenja svoje navode osporavajući da bi tužitelj uredno i u cijelosti izvršio sve radove. U tom smislu sud nije prihvatio iskaz tuženika Maria Severa i svjedoka Ivice Severa obzirom na

proturječnost u njihovim iskazima s navodima istaknutim tijekom postupka, dok je prihvatio iskaz Miroslava Puljića i Tomislava Puljića te iste ocijenio vjerodostojnim, u suglasju s dostavljenom dokumentacijom i danim iskazima, te neproturječnim.

19. Stoga je sud temeljem izdanog računa i prihvaćenog iskaza svjedoka Tomislava Pilića i Miroslava Puljića utvrdio da su kod tuženika izvedeni radovi koji su navedeni u računu 7-foss-360 od 18. studenog 2015. (list 4 spisa), dok je tuženikovo osporavanje da radovi ne bi bili izvršeni u cijelosti svedeno na negiranje svih odlučnih činjenica bez dostavljana dokaza kojima pobija navode i dokaze tužitelja, pa je sud utvrdio da su sporni radovi izvedeni u cijelosti kako je i ugovoreno. Obzirom na navedeno sud je ocijenio irelevantnim i prigovor tuženika da u utuženom računu nisu specificirani radovi obzirom je iz sačinjenog računa 7-foss-360 jasno vidljivo koji su radovi izvršeni, njihova cijena i količina.

20. U odnosu na visinu tužbenog zahtjeva sud je utvrdio kako je tužbeni zahtjev i u tom dijelu osnovan. Naime, iz računa 7-foss-360 proizlazi kako je tužitelj izvršene usluge ispostavio račun u ukupnom iznosu od 55.000,00 kuna (44.000,00 kuna + PDV). Također, da je navedena cijena bila ugovorena proizlazi i iz suglasnog iskaza svjedoka Tomislava Pilića i Miroslava Puljića. Iz iskaza svjedoka Tomislava Pilića proizlazi kako je tuženik plaćao troškove nafte, što potvrđuju i drugi svjedoci kao i tuženik. Međutim, sud je ocijenio neosnovanim prigovor tuženika kako je prethodno bilo ugovoreno da će se cijena ugovorenih radova umanjiti za trošak nafte i popravka stroja. U tom smislu sud nije prihvatio iskaz svjedoka Ivice Severa ocjenjujući ga proturječnim samom sebi kada svjedok navodi kako je bilo ugovoreno umanjenje cijene za iznos utrošene nafte, a potom kako sa financijama nije bio upoznat. Stoga je sud temeljem računa i iskaza svjedoka utvrdio da je ugovorena cijena za izvršenje naručenih radova bila upravo ona koja je navedena u računu, dok tuženik svoje navode o umanjenju ugovorene cijene na ime troškova nafte i popravka stroja nije dokazao.

21. U odnosu na spornu valutu plaćanja odnosno dan dospijeća potrebno je istaknuti kako je tuženik iskazao da je bilo dogovoreno plaćanje krajem godine, ali da fiksni datum nije bio dogovoren. Stoga, a obzirom na proturiječenost u navodima tuženika u njegovu iskazu i navodima istaknutim u prigovoru na izdani račun u pogledu dospijeća sud je ocijenio tuženikov prigovor neosnovanim obzirom iz navedenog proizlazi kako je tuženik jednostrano odredio datum dospijeća obveze odnosno da datum 20. prosinca 2015. među strankama nije bio sporazumno ugovoren.

22. Slijedom navedenog, a obzirom da je sud utvrdio da je tužitelj izvršio svoje obveze iz ugovora u cijelosti, dok tuženik izvršene radove nije platio, temeljem čl.9., čl.20., čl.29., čl.65.st.1., čl. 590. ZOO-a i čl.451.st.3.ZPP-a odlučeno je kao u točki I. izreke.

23. Stopa zatezne kamate za razdoblje do 31. srpnja 2015. određuje se sukladno čl. 29. stavak 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/05.), od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. određuje se sukladno čl. 3. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 78/15.), a od 1. siječnja 2023. nadalje sukladno odredbi čl. 2. Zakona o izmjenama o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 114/2022).

24. Ovdje valja ukazati na stajalište Vrhovnog suda Republike Hrvatske, izraženo u Zaključku br. 3. sa sastanka Vrhovnog suda Republike Hrvatske s predsjednicima građanskih odjela županijskih sudova održanom 2. lipnja 2017., gdje je pod 3.1. navedeno: "Presudom kojom se odlučuje o osnovanosti platnog naloga, platni nalog iz rješenja o ovrsi ne održava se na snazi u odnosu na trošak postupka koji se odnosi na donošenje rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, već se o tom trošku odlučuje presudom kojom se odlučuje o osnovanosti prigovora protiv platnog naloga zajedno s ostalim troškovima nastalim u tom dijelu parničnog postupka, a zatezna kamata na dosuđeni trošak teče od donošenja prvostupanjske presude.".

25. S obzirom da se postupak, povodom prigovora tuženika protiv rješenja o ovrsi, nastavio kao parnični postupak, to nema mjesta razdvajanju troška postupka na ovršni trošak i parnični trošak, već o trošku postupka treba odlučiti u skladu s odredbom članka 154. st. 1. ZPP-a.

26. Odluka o troškovima postupka temelji na čl.154. stavak 1., 151. stavak 3. i čl. 155. stavak 1. i 2. ZPP-a, pri čemu je sud uzeo u obzir iznos tužbenog zahtjeva o kojem odlučuje (7.299,75 eura) i Tarifu o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj: 138/23. dalje: Tarifa).

27. Tužitelju je priznat trošak sastava prijedloga za ovrhu u iznosu od 100 bodova (Tbr. 7.1.), trošak sastava podnesaka od 6. veljače 2017. u iznosu od 100 bodova (Tbr. 8.1.), zastupanje na ročištima od 9. veljače 2017., 7. ožujka 2019., 2. svibnja 2019., 3. rujna 2019., 28. rujna 2022., 5. ožujka 2024. i 13. studenog 2024. svaki u iznosu od 100 bodova (Tbr. 9.1.), što uvećano za vrijednost boda 2,00 eura (Tbr. 54.) i porez na dodanu vrijednost po stopi od 25% (Tbr. 42.) iznosi ukupno 2.250,00 eura. Na dosuđeni iznos troška parničnog postupka sud je temeljem čl. 151. stavak 3. ZPP-a dosudio zatražene zatezne kamate tekuće od dana donošenja presude do isplate. Tužitelju nije priznat trošak sudske pristojbe u iznosu od 119,45 eura obzirom da navedeni trošak tužitelju nije niti nastao.

28. S obzirom da tužitelj u cijelosti uspio u sporu, to tuženiku ne pripada pravo na naknadu troškova temeljem čl.154. stavak 1. ZPP-a, te slijedom svega iznesenog odlučeno kao u točki II. i III. izreke rješenja.

29. Sukladno odredbi čl. 48. u svezi čl. 43. stavak 1. Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj ("Narodne novine", broj 57/22.) iznosi dosuđenih novčanih obveza iskazani su dvojno, u kunama i EUR, uz primjenu fiksnog tečaja konverzije od 7,53450 i sukladno pravilima za preračunavanje i zaokruživanje iz istog Zakona.

Zagreb, 4. prosinca 2024.

Sudac
Andrijana Markić Jurišić

Dokument je elektronički potpisan:
Andrijana Markić Jurišić
Vrijeme potpisivanja:
03-12-2024 10:28:56

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
2.5.4.97=#0C1156415448522D303132353231363331313137
OU=Signature
S=Markić Jurišić
G=Andrijana
CN=Andrijana Markić Jurišić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ove odluke dopuštena je žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi pisano putem ovog suda u roku od 15 dana od dana primitka pisanog otpravka ove presude.

DNA:
1. tužitelju po punomoćnici uz rješenje o pristojbi na presudu
2. tuženiku po punomoćnici uz rješenje o pristojbi za prigovor na rješenje o ovrsi
3. spis

Broj zapisa: **9-3086f-f47a7**

Kontrolni broj: **0be42-f4cdd-6820a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Andrijana Markić Jurišić, O=OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.